



Τα «Τέμπη» αλλάζουν το πολιτικό σκηνικό. Δημιουργούν νέα δεδομένα. Εξελίσσονται σε **πολιτικό σεισμό**.

Είναι η μαζικότερη, η πλέον ορατή **πάνδημη πολιτική διαδικασία κοινωνικής συμμετοχής**, με αίτημα πρώτης ανάγνωσης για Δικαιοσύνη και βαθύτερο αίτημα για κοινωνική δικαιοσύνη, για να αλλάξουν πολλά πράγματα στη Χώρα.

Αυτή είναι και η αξία του: **Δημιουργεί προϋποθέσεις για βαθύτερες διεργασίες συνειδητοποίησης και πολιτικοποίησης**. ΟΞυγόνο ζήτησαν τα παιδιά που χάθηκαν. «ΟΞυγόνο» για να αναπνεύσουν, μέσα στην οσμή της πολιτικής και κοινωνικής σαπίλας, ζητούν οι γονείς, τα αδέλφια, οι συμφοιτητές, οι φίλοι, ο απλός λαός.

Για να γεννηθεί το κίνημα των Τεμπών, απαιτήθηκε μία τεράστια προσπάθεια από τους συγγενείς των θυμάτων. Μία **προσπάθεια μοναδικού ηθικού σθένους**. Σθένους, για την ανάδειξη των στοιχείων που τεκμηρίωναν τα Τέμπη ως ένα συστημικό έγκλημα παραλείψεων, κυβερνητικών βασικά, που έλαχε στη βάρδια της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Χρειάσθηκαν δύο χρόνια αγώνα, για να γίνουν φανερά σε όλη την κοινωνία τα **ασύστολα ψέματα του πρωθυπουργού**. Για να γίνει αντιληπτή από την κοινωνία η **μεθοδευμένη σιωπή της αντιπολίτευσης**.

Η συλλογή των 1,5 εκατομμυρίων υπογραφών είναι πλέον μία δημοκρατική, κοινωνική κατάκτηση. Είναι το προοίμιο μιας άλλης ποιότητας συσπείρωσης και

συνειδητοποίησης. Το πέτυχε το σύμβολο της «Μάνας Καρυστιανού». Κανένα κόμμα δεν έχει πετύχει τέτοια συσπείρωση, ούτε θα μπορούσε. Γιατί τα κόμματα δρουν διαιρετικά.



Η συναυλία στο Καλλιμάρμαρο έδειξε καθαρά το μέγεθος και τη σημαντικότητα της συσπείρωσης του κόσμου, ιδίως της νεολαίας γύρω από τα αιτήματα και τους στόχους της κίνησης των συγγενών. Μετά την παλλαϊκή συγκέντρωση στο Σύνταγμα στις 26.1.2025 **το φαινόμενο αρχίζει να παίρνει άλλες διαστάσεις**. Γίνεται ένα μαζικό κίνημα για Δικαιοσύνη και ανατροπή του καθεστώτος που προκάλεσε τα «Τέμπη», με πολλές ρίζες σε ολόκληρη τη χώρα, σε όλες τις κοινωνικές τάξεις, σε πολίτες ποικίλων πολιτικών αποχρώσεων.

Το κίνημα λοιπόν που δημιουργήθηκε και η έκταση που πήρε, **τίναξε το καπάκι της χύτρας όπου έβραζε η οργή του κόσμου**. Οργή, για τον άδικο θάνατο 57 νέων κυρίως ανθρώπων από εγκληματικές πράξεις και παραλείψεις «υπεύθυνων» του κρατικού συστήματος. Οργή για την χωρίς προηγούμενο επέμβαση στον τόπο του εγκλήματος, οργή για την απομάκρυνση από εκεί των κρίσιμων στοιχείων, για το τσιμέντωμα της **συγκάλυψης με κυβερνητική εντολή**. Το δεύτερο βάρυνε περισσότερο στο θυμικό του λαού. Δεν συγχωρείται εύκολα.

Το μήνυμα ελήφθη. Ολόκληρο το σύστημα μεταμφιέζεται οβιδιακά και προσαρμόζεται στη νέα πραγματικότητα που δημιουργεί το κίνημα των Τεμπών.

Κυβέρνηση, ΜΜΕ, αλλά και αντιπολίτευση κατασκευάζουν μία νέα γραμμή άμυνας. Οι κυβερνητικοί, για να κατευνάσουν την κοινωνική αντίδραση. Οι της αντιπολίτευσης, για να εκμεταλλευτούν μικροπολιτικά την φθορά Μητσοτάκη. Νέα κόμματα ή πολιτικές κινήσεις προσφέρονται καιροσκοπικά να «εκφράσουν» το κίνημα ή ακόμα χειρότερα να το «καθοδηγήσουν».

Ο κόσμος όμως δεν δείχνει να «τσιμπάει». Οι συνθήκες είναι πλέον διαφορετικές από εκείνες του αντιμνημονιακού κινήματος της περιόδου 2010-2015. Έχει αποκτήσει πολιτική πείρα ο λαός. Δεν καταφεύγει σε καμία «αριστερή» διέξοδο τύπου ΣΥΡΙΖΑ, όπως έκανε τότε κι ακόμα «το φυσάει και δεν κρυώνει». **Ο κόσμος χαλάρωσε τους δεσμούς του με τα κόμματα, είναι δύσπιστος**. Τώρα, στο κίνημα των Τεμπών, δείχνει να ενεργεί ακηδεμόνευτα.

Και αυτό είναι το μεγάλο **κέρδος**. **Το ότι συντελούνται βαθύτερες διεργασίες συνειδητοποίησης και πολιτικοποίησης**. Η Καρυστιανού και οι γονείς μιλάνε για ενότητα των Ελλήνων απέναντι στην αδικία και τη συγκάλυψη, για την ενότητα στο ζήτημα των Τεμπών. Το λαϊκό όμως αισθητήριο το επαυξάνει. Αντιλαμβάνεται ότι δεν πρόκειται για απλό αίτημα δικαιοσύνης, αλλά για την ανάγκη να αλλάξουν βαθιά και ριζικά πολλά πράγματα στη χώρα.

Αν θέλουμε να μην χαθεί και αυτή η ελπίδα, πρέπει ως λαός να συνειδητοποιήσουμε ότι το κίνημα αυτό που τώρα ξεκινά, αποτελεί μια νέα πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα με αποτελέσματα και γεγονότα. Να συνειδητοποιήσουμε ότι αποτελεί έναν σημαντικό συντελεστή στο πολιτικό σκηνικό. Αλλά και να προβληματιστούμε για τη συνέχεια: Κατά πόσο μπορεί το κίνημα αυτό να σηκώσει το πολιτικό βάρος που κουβαλάει και να προχωρήσει.

Γι' αυτό υπάρχει μεγάλη **ανάγκη επαφής, σύγκλισης, συνεννόησης, συντονισμού και σύνθεσης όλων των κοινωνικών δυνάμεων**, συνιστώσες τις λέγανε παλιότερα, που εκφράζονται στο κίνημα. Όχι απαραίτητα με στενό οργανωτικό χαρακτήρα. Το κυρίως ζητούμενο είναι μία συνάντηση ωρίμανσης όρων και στόχων κοινών, μέσα σε πνεύμα σεβασμού και αμοιβαιότητας. **Για να προχωρήσουμε μαζί και ακηδεμόνευτα**. Το κίνημα πρέπει να εφευρίσκει τρόπους, σαν αυτόν της Καρυστιανού, να εκφράζεται με πλατύ δημοψηφισματικό τρόπο για τα μεγάλα και σοβαρά προβλήματα του τόπου.

Τα Τέμπη οδηγούν μοιραία σε ένα πολιτικό κενό. Το κενό αυτό θα ζητήσει κάλυψη. Θα ανοίξει διαθέσεις και ορέξεις. Και όλα γίνονται σε ένα νέο διεθνές περιβάλλον που προκάλεσε η εκλογή Τράμπ. Το νέο αυτό περιβάλλον προκαλεί μία άλλη φάση χειρισμού των αντισυστημικών διαθέσεων του λαού. Οι κατεστημένες δυνάμεις ήδη συσκέπτονται για αναζήτηση εναλλακτικών πολιτικών σταθεροποίησης και αντικατάστασης των φθαρμένων πολιτικών σχημάτων και προσώπων. Για να ελέγξουν έτσι και να χειριστούν τις κοινωνικές διαθέσεις και το μεγάλο ρεύμα που βλέπουν να φουσκώνει. Πιθανόν να το επιχειρήσουν και με νέα πρόσωπα και σχήματα, πέρα από τα υπάρχοντα.

Δύσκολος λοιπόν ο δρόμος που έχουμε μπροστά μας. Θα προσπαθήσουν να τον

«καπελώσουν» κόμματα/σωτήρες κάθε αποχρώσεως. Στο χέρι μας είναι να προστατεύσουμε το κοινωνικό αυτό εγχείρημα. Είναι η τελευταία μας ελπίδα!